

el temps ho posa tot a lloc

CARLES PÀRAMO I PONSENTÍ

La Generalitat i l'Ajuntament de Roses per a lluitar contra la crisi dels 90 varen promoure una zona industrial amb l'única finalitat de crear llocs de treball, a un emplaçament que la Institució Alt Empordanesa per a l'Estudi i Defensa de la Natura (IAEDEN) va considerar s'oposava als criteris de conservació del medi ambient i, per això, va denunciar-ho als tribunals i, si bé el TSJ de Catalunya ens va ser favorable, posteriorment, el Tribunal Suprem, des de Madrid, va sentenciar en contra. Entretant, en una Junta del Govern quadripartit de Roses es va aprovar inicialment la iniciativa que el Sr. Bataller presentava per a

la requalificació d'unes finques, recurs degudament atès pel Conseller competent en ordenació del territori, el Sr. Nadal, i per l'alcaldeessa de Roses, Sra. Casamitjana.

Aquestes finques se situen dins l'àmbit del Pla Director de la Serra de Rodes, una zona que si inicialment es considerava com a "espai d'especial protecció, atesos els seus valors paisatgístics i de connector", el conseller va considerar calia canviar, rebaixant el grau de protecció fins permetre l'ús d'un càmping.

La resolució del conseller justifica la requalificació basant-se únicament en la existència de la zona industrial i arran d'aquesta avui s'està tramitant una promoció privada destinada a la construcció d'un càmping apte per a més de 1.000 usuaris. Els terrenys, el valor dels quals no era altre que el que li donaven l'ús agrícola com a conreu d'oliveres, avui gaudeixen del valor que el mercat immobiliari els vulguin donar.

L'operació immobiliària es va iniciar ben legalment, no cal dir-ho, però sense gaire transparència. Es va aprovar inicialment en el decurs d'una Junta de Govern on l'oposició no és present. Tot legal però la decisió es va prendre sense la llum que dóna el debat en el Ple, on cal debatre tot allò que sí és important, obert al públic i amb la participació de tots els grups municipals elegits pel poble.

El temps ho posa tot i ens posa a tots en el nostre lloc i en això és evident que vist amb perspectiva puc dir que l'IAEDEN hi ha ajudat. Sempre he considerat i ara més que mai que el fet de que algú et qüestionari les decisions és lògic, no fa cap mal, ben al contrari, si treballes amb noblesa pel bé de la comunitat és bo que algú et faci veure que qualsevol acció sobre el terreny per benintencionada que sigui mai és innòcua del tot. No cal dir que em refereixo també a la zona industrial en qüestió.

De la mateixa manera que és lloable que un govern emprengui un acció determinada amb l'única finalitat de crear llocs de treball, operació feta sense ni un bri de sospita d'especulació, la veritat és que és molt lloable que algú en qüestionari la idoneïtat quant a ubicació. Altra cosa és que a posteriori un jutge la determini il·legal, sense anar al fons, rebutjant però la forma quant a la tramitació administrativa.

Dit això, i sense que s'entengui el que vaig a dir com una justificació sinó com una reflexió, la veritat és que l'IAEDEN en part tenia raó en oposar-se a la ubicació de la zona industrial on ara mateix està construïda. Raó, perquè?, per que s'establí un precedent que no ha tardat a ser utilitzat.

A on vull anar?, doncs a constatar de com una iniciativa pública més que ben intencionada en molt poc temps ha servit com a justificació per a la requalificació d'uns terrenys, de propietat privada sense que, és clar, en siguin, possiblement, els únics beneficiats.

Han passat quatre mesos i el tema ens apareix al nou govern, ens diuen que tenim l'obligació legal de donar-hi curs i ens preguntem, què hem de fer?, inhibir-nos i deixar-ho passar tal qual o, buscant-nos problemes, reiniciar

la tramitació amb el necessari i tan reivindicat debat ciutadà, elaborant el corresponent document de criteris i objectius, demanant i considerant un nou i acurat estudi d'impacte ambiental i tot això com a pas previ per acabar fent un debat públic on pertoca, a la Sala de Plens de l'Ajuntament? La meva consciència em diu que aquest seria el camí correcte.

Per finalitzar, els regidors de Roses i també els ciutadans conscienciats de la transcendència política del que he exposat ens hauríem de preguntar, ¿si una sentència del TSJC obliga a esborrar del mapa una zona industrial de promoció pública plantejada per beneficiar la comunitat, és possible que, desapareguda aquesta, resti viva una requalificació urbanística la viabilitat legal de la qual només es justifica en funció de l'existència de la mateixa? El dilema està servit, entretant polítics i laedens es confronten, ja se sap: els que saben pescar en aigües tèrboles en ?treuen profit.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/11/16/temps-posa-lloc/529598.html?utm_source=rss